

Bilag 4.

Dansk Kriminalpolitiforenings Forslag til Ændringer i Forslag til Lov om Politiets og Arrestvæsenets Ordning m. v.

I Anledning af de af Justitsministeren den 11. Februar 1936 i Folketinget fremsatte Lovforslag vedrørende Politiets Ordning tillader Dansk Kriminalpolitiforening sig herved over for det højtærede Udvalg at fremsætte følgende Bemærkninger og Ændringer:

Med Hensyn til en Omordning af Landets Politi som forudsat gennem de nævnte Lovforslag ønsker man at udtale, at man af samfundsmæssige Grunde maa anse det for ønskeligt, at Landets Politi organiseres paa den bedst mulige Maade, saaledes at det maa være i Stand til at kunne løse de Opgaver, Samfundet paalægger det, navnlig med Hensyn til Efterforskning og Forfølgning af Forbrydelser samt Opretholdelse af Fred og Orden.

Hvorvidt dette bedst kan opnaas gennem det foreliggende Forslag, er det vanskeligt paa nuværende Tidspunkt at have nogen Mening om. Man maa dog mene, at en noget stærkere Centralisering vil være af Betydning for den kriminelle Efterforskning.

Den foreslaaede Ordning adskiller sig ikke væsentlig fra den bestaaende, og det er vel tvivlsomt, om den i højere Grad vil være i Stand til at afhjælpe de Ulemper, der har været omtalt under Forslagets Behandling i Rigsdagen, idet Politidirektøren og Politimestrene fremdeles skal have den selvstændige Ledelse af Kredsenes Politi. Disse Ulemper, der har været omtalt som Gnidninger, hidrører i ikke ringe Grad fra, dels at Ledelsen (Politimestrene) ikke har været i Besiddelse af den fornødne politimæssige Uddannelse, dels fra, at unge juridiske Kandidater — ligeledes uden nogen som helst politimæssig Uddannelse — er gaaet ind som Mellemed mellem Korpset og Politimestrene til Skade for Samarbejdet.

Den nuværende Ordning af Politiet med en juridisk Overklasse og en Underklasse, som er ganske uden Mulighed for Avancement til højere Grader, er derfor efter vort Skøn yderst uheldig og indeholder en stadig Kilde til Uro og Utilfredshed. Vi vil straks pointere, at der ikke i Kriminalpolitiet findes yderliggaaende Tendenser af nogen Art, og vi har altid søgt til det yderste at gøre vor Pligt mod Samfundet, men vi finder den skarpe Adskillelse af Over- og Underklasse i Politiet uheldig og skadelig.

I de fleste andre Lande — t. Eks. England, U. S. A., ja selv i de fleste tyske Stater — gives der Lejlighed til Avancement for Folk fra Rækkerne inden for det udøvende Politi, endog til de højeste Poster, og ingen, der kender Forholdene, har villet bestride, at det underordnede Kriminalpolitets kulturelle Standard her i Landet fuldt er paa Højde med andre Landes.

Under det demokratiske Styre her i Landet har man da ogsaa i alle andre Etater end Politietaten — selv i Hæren — søgt at fjerne Skel og Plankeværksbestemmelser og søgt at vække de underordnede Graders Interesse for Dygtiggørelse ved at give passende Adgang til Avancement. For Kriminalpolitiets Vedkommende har man imidlertid stadig og med Held søgt at uddybe Skellet mellem Over- og Underklassen, hvilket vi i det følgende skal paavise.

Ved Politiloven af 1863 med tilhørende Regulativ forsøgte man efter engelsk System at give det underordnede Personale Lejlighed til Avancement til alle Grader uden Hensyn til Eksamen, herfra dog undtaget Politidirektørens Embede, hvortil krævedes juridisk Eksamen.

I Politikommissionen af 1916 strakte man sig ikke saa langt for Kriminalpolitiets Vedkommende, idet Betænkningen, der senere blev til Lov, indeholdt Bestemmelser om (§ 113), at til Beskikkelse som Inspektør „som Regel“ kræves de til Ansættelse som Politimester fornødne Kvalifikationer, men i Bemærkningerne til denne Paragraf siges dog